

# Punahurmejäkälä

Cinnoberflamlav  
*Ramboldia cinnabarina*

Uhanalaisuusluokka (IUCN): vaarantunut (VU)

Uhanalainen (LSA 521/2021)

## Luonnehdinta

Punahurmejäkälä on melko ohut, vaaleahko, känsäisen epätasainen. Punanystyjäkälän soraalit ovat kellanvalkoisia, suuria (0,5–1,5 mm), litteitä tai hieman kaarevia, pyöreitä tai epäsäännöllisen muotoisia, selvärajaisia, mutta joskus yhteensulautuneita. Punahurmejäkälän oranssinpunaiset kotelomaljat ovat litteitä tai kuperia, noin 0,4–1,2 mm levyisiä ja niiden reuna on ohut ja usein aaltoileva. Laji on helppo havaita silloin, kun sillä on kotelomaljoja. Sitä vastoin steriilit sekovarret jäävät helposti huomaamatta.

## Elinympäristö ja levinneisyys

Punahurmejäkälä kasvaa yleensä sileällä kaarnalla tai kuorottomalla puulla. Kasvualustaksi kelpaavat useat eri puulajit, mutta useimmiten punahurmejäkälä kasvaa raidalla ja kuusella. Kasvupaikat ovat yleensä puoliavoimissa kosteissa ympäristöissä, kuten soiden reunametsissä ja puronvarsimetsissä. Punahurmejäkälän levinneisyyden painopiste ulottuu Kainuusta Metsä-Lappiin, mutta siitä tunnetaan myös muutama viimeaikainen kasvupaikka Hämeestä ja Pohjois-Karjalasta. Aiemmin laji on esiintynyt koko maassa.

## Nykytila ja uhkatekijät

Punahurmejäkälä on taantunut vanhojen puiden vähenemisen ja metsien puulajisuhteiden muutosten takia. Ne uhkaavat lajia edelleen.

## Hoitosuositukset

Punahurmejäkälän kasvupaikalla ja sen lähiympäristössä tulisi säästää kuolleet ja huonokuntoiset puut, erityisesti raidat ja kuuset. Kasvualustaksi soveltuvien puiden jatkumon säilymisestä tulisi myös huolehtia.

## Lähteet

- Foucard, T. 2001. Svenska skorplavar och svampar som växer på dem. Interpublishing, Stocholm. 392 s.
- Nitare, J. (toim.). 2000. Signalarter – Indikatorer på skyddsvärd skog. Flora över kryptogamer. Skogsstyrelsens förlag, Jönköping. 384 s.